

مقایسه‌ی شبکه‌ی عصبی مصنوعی با رگرسیون لجستیک در پیش‌بینی اختلالات روانی بعد از تروما در بیماران دچار آسیب مغزی خفیف

الهام شفیعی^۱، آرش نادمی^۲، اسماعیل فخاریان^۳

و عبدالله امیدی^۴

برگرفته از مقاله: امیدی، عبدالله؛ شفیعی، الهام؛ نادمی، آرش؛ فخاریان، اسماعیل. مقایسه شبکه‌ی عصبی مصنوعی با رگرسیون لجستیک در پیش‌بینی اختلالات روانی بعد از تروما در بیماران دچار آسیب مغزی خفیف. *Thought & Behavior in Clinical Psychology*, ۱۴(۴)، ۳۷-۵۰.

هرچند آسیب مغزی شدید می‌تواند افراد را مستعد ابتلا به اختلال روانی کند، در مورد آسیب ترورماتیک مغزی خفیف هنوز جای بحث و بررسی وجود دارد. هدف این پژوهش مقایسه‌ی قدرت شبکه‌ی عصبی مصنوعی در پیش‌بینی بروز اختلال روانی بعد از تروما در بیماران دچار آسیب مغزی خفیف با رگرسیون لجستیک بود. برای این منظور در یک مطالعه کوهورت آینده نگر، ۱۰۰ نفر بیمار ترومایی ارجاع شده به مرکز ترومایی بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی مدت ۶ ماه بررسی و با ۱۰۰ نفر از افراد سالم مقایسه شدند. برای مدل سازی، داده‌ها به طور تصادفی به دو گروه آموزشی (۱۰۰ نفر) و آزمایشی (۱۰۰ نفر) تقسیم شد و برای تخمین قدرت پیش‌بینی اختلال روانی از منحنی راک و صحت کلاسیبدی استفاده شد. نتایج نشان داد، بین دو گروه بیماران تروماتیک خفیف و افراد سالم از نظر اختلالات روانی تفاوت معنی‌داری وجود دارد و مدل‌های شبکه‌ی عصبی مصنوعی نسبت به مدل‌های رگرسیون لجستیک کارایی بهتری نشان می‌دهند. این پژوهش نشان داد که برای پیش‌بینی اختلال روانی بایستی شاخص‌های تشخیص این فاکتور در ابتدای کار از بیماران ترومایی مغزی خفیف سنجیده گردیده و سپس به کمک مدل شبکه‌ی عصبی مصنوعی، به پیش‌بینی این فاکتور پرداخته شود. لزوم استفاده از این فناوری در موارد غربالگری جمعیتی نتایج مفیدی را در درمان بیماران ترومایی و جلوگیری از بروز مشکلات احتمالی برای این‌گونه بیماران دارد.

واژه‌های کلیدی: شبکه‌ی عصبی مصنوعی، رگرسیون لجستیک، ترومایی مغزی خفیف

مقدمه

آسیب‌های مغزی تروماتیک^۱ (TBI)، یکی از شایع‌ترین انواع تروما در کودکان و بزرگسالان (سیلو، ۲۰۰۹) و مهم‌ترین علت مرگ و میر در آسیب‌دیدگان حوادث مختلف است (دیسچینگر، ریب،

۱. مرکز تحقیقات آسیب‌های روانی-اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران (نویسنده‌ی مسؤول) eshafiei1524@gmail.com

۲. آمار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام، ایلام، ایران

۳. مرکز تحقیقات تروما، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

۴. روان‌شناسی بالینی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

۵. Traumatic Brain Injury

کوفرا و اومن، ۲۰۰۹). این آسیب‌ها تجربه‌ای فاجعه‌بار است که زندگی هر انسانی را پس از آسیب دیدگی دگرگون می‌کند. این عارضه به دلیل ماهیت پیچیده‌ی تغییرات حاد یا دراز مدت‌شک است که می‌تواند به نحوه‌ی چشمگیری با پیامد و کیفیت زندگی پس از جراحت مغزی تداخل داشته باشد، در کانون توجه بالینی قرار گرفته است (دایتی، ۲۰۱۴). از طرفی هفتاد تا نود درصد آسیب‌های مغزی از نوع خفیف می‌باشد (گاربر، روسو، زاماروسکی و همکاران، ۲۰۱۴). توجه به سلامت روان و مطالعات صورت گرفته در این زمینه از اهمیت بسزایی برخوردار است (سلیمانی، ۲۰۱۷ و ماهان، ۲۰۱۷). هزینه‌ی پرداخت شده در کشور آمریکا بر اساس گزارش سال ۲۰۰۳ مرکز کنترل بیماری‌ها برای آسیب‌دیدگی تروما ۵۶ میلیارد دلار بوده است (بارنیفیلد و همکاران، ۱۹۹۸). مطالعه‌ای در شهر کاشان میزان بروز آسیب‌های مغزی سالانه ۴۲۹ نفر در هر ۱۰۰۰۰ نفر جمعیت به دست آمد. این میزان بیشتر از کشورهایی همچون استرالیا، فرانسه، کانادا، اسپانیا، سوید و آمریکا است. همچنین هزینه‌ی یک شب بستری به طور متوسط ۳۱۶۵۴ ریال به ازای هر بیمار بر اساس مقادیر سال ۲۰۰۴ بوده است (فرزندي‌پور، ۲۰۰۴).

پیشرفت‌های چشمگیر در حوزه‌ی جراحی‌های ترومای سر و نیز بهبود خدمات بیمارستانی و نظام مراقبت از افراد دچار تروما در طول چند ساله‌ی اخیر در کشور ما سبب افزایش بقا و بهبودی بیشتر بیماران متحمل TBI گشته است. با این حال، افراد دچار TBI اغلب مجموعه‌ای از مشکلات جسمی، روان شناختی، عصبی و علایم اختلالات روانی و مشکلات هیجانی را روزها و هفته‌های پس از آسیب دیدگی از خود نشان می‌دهند. هرچند بسیاری از مشکلات وخیم جسمی و پزشکی در طول چند ماه اول دوره‌ی توانبخشی فروکش کرده و به ثبت می‌رسد، اما همان‌گونه که برخی مطالعات نشان داده‌اند (هیکیلا و همکاران، ۲۰۰۲ و هوفین، ۲۰۰۱ و فان، ۲۰۰۴)، تعداد قابل توجهی از بیماران علایم اختلالات روانی و مشکلات هیجانی و نقایص شناختی را تا سال‌ها و یا حتی دهه‌ها پس از TBI از خود نشان می‌دهند.

به طور معمول، پژوهش راجع به آسیب مغزی تروماتیک به شیوه‌ای نظاممند دشوار است، چرا که ساز و کارهای آسیب دیدگی می‌تواند سبب آسیب مغزی موضعی یا منتشر گردیده به تظاهرات بالینی نامتجانسی منجر شود. بنابراین اکثر بررسی‌ها بر شناسایی ماهیت و تاثیر پیامدهای جسمی و شناختی متعاقب TBI تمرکز داشته‌اند. با این وصف پژوهش درباره اختلالات روانی، نقایص شناختی و مشکلات هیجانی به دنبال TBI هنوز دوران طفولیت خود را می‌گذراند و به دنبال رشد و توسعه‌ی بیشتری است. این مقاله با هدف مقایسه‌ی شبکه‌ی عصبی مصنوعی با رگرسیون لجستیک در پیش

بینی اختلال روانی در بیماران تروماتیک مغزی خفیف شش ماه بعد از تروما صورت گرفت. لزوم پیش‌بینی اختلالات روانی با استفاده از شبکه‌ی عصبی مصنوعی و مقایسه‌ی آن با رگرسیون لجستیک پس از ترومای سر نیز می‌تواند اطلاعات ارزشمندی را در زمینه‌ی برنامه‌ریزی‌های آموزشی، درمان و پیشگیری از بروز اختلالات روانی و نقایص شناختی در اختیار مسؤولان، برنامه‌ریزان و مدیران سازمان‌ها و مراکز ارایه دهنده‌ی خدمات قرار دهد.

روش

پژوهش حاضر یک مطالعه‌ای کوهورت آینده نگر بود که با همکاری مرکز تحقیقات تروما، مرکز مشاوره‌ی دانشگاه علوم پزشکی و بیمارستان شهید بهشتی کاشان انجام شد. در این مطالعه، یک هم گروه که از لحاظ جنس یکسان بوده و تنها از نظر ابتلاء بیماری در دو گروه افراد بیمار (۱۰۰ نفر) و افراد سالم (۱۰۰ نفر) مورد بررسی قرار گرفتند، به شیوه‌ی نمونه‌گیری غیراحتمالی که حائز معیارهای ورود و خروج بودند، پس از تایید کمیته‌ی اخلاق بیمارستان و جلب رضایت آگاهانه به حوزه‌ی مطالعه وارد شدند.

پس از انجام معاینه و تشخیص این مطلب که بیمار دچار آسیب مغزی حائز معیارهای ورود به پژوهش بوده، اطلاعات وی توسط یک متخصص جراح اعصاب در بخش جراحی اعصاب در پرسشنامه محقق ساخته (۱ و ۲) ثبت گردید. سپس به بیماران یک پرسشنامه^۱ بSI جهت تکمیل داده شد. سپس در ادامه کار از بیماران خواسته شد ۶ ماه آینده جهت تکمیل مجدد پرسشنامه‌ی BSI به مرکز مشاوره مراجعه نمایند. مدت پاسخگویی به این پرسشنامه ۱۵ دقیقه بود. نظر به بی‌سودای و کم‌سودای برخی از بیماران، به منظور یکسان سازی نحوه‌ی تکمیل آزمونها، یکایک سوالات آزمودنی خوانده و سپس پاسخ کلامی آنها در گزینه‌های مربوط ثبت شد. جهت کاهش سوگیری، اطلاعات عصب شناختی و دموگرافیک از آنها کور شد، توجه به این نکته حائز اهمیت بود که بی‌اطلاع سازی اطلاعات جراحی اعصاب می‌تواند در حذف یا کاهش سوگیری سنجش پیامدی کور نشده موثر باشد. به آن دسته از بیمارانی که مدت ۶ ماه از طول دوره پیگیری آنها بگذرد و به هر دلیلی هنوز مراجعت نکردن، هر یک ۲ بار و به فاصله‌ی ۲ هفته از طریق شماره‌ی تلفن موجود در پرونده، یادآوری شد. پس

1. Brief Symptom Inventory (BSI)

از انتخاب گروه مناسب از بیماران، ۱۰۰ نفر از بین افراد سالم مراجعه کننده یا از همراهان بیمار، که از نظر جنس، با گروه بیمار مشابه بودند، انتخاب شدند. همسان سازی به صورت گروهی صورت گرفت. بعد از جمع آوری اطلاعات، تفاوت متغیر وابسته شامل ابتلاء اختلال روانی در دو گروه افراد سالم و بیمار از نظر آزمون‌های آماری سنجش میانگین مقایسه شد. سپس در صورت معنی‌داری تفاوت دو گروه نسبت به متغیر اختلالات روانی، طراحی مدل‌های شبکه و رگرسیون لجستیک در افراد مورد مطالعه (۲۰۰ نفر) انجام گرفته و نتایج حاصل از دو مدل با یکدیگر مقایسه می‌گردد. در بخش برآش مدل شبکه عصبی، داده‌ها به صورت تصادفی به دو قسمت تقسیم می‌شود. از نیمی از داده‌ها (۱۰۰ نفر) برای برآش مدل و از نیم دیگر (۱۰۰ نفر) برای بررسی دقت پیش‌بینی و اعتبارسنجی مدل استفاده شد. با توجه به اینکه متغیر پاسخ (اختلال روانی دارد، اختلال روانی ندارد) به صورت دووجهی می‌باشد از رگرسیون لجستیک برای پیش‌بینی استفاده گردید. همچنین، ابزار توانمند دیگر برای پیش‌بینی، مدل شبکه‌ی عصبی مصنوعی می‌باشد که در این پژوهش از مدل شبکه‌ی عصبی پرسپترون استفاده شد. با توجه به اینکه در این تحقیق لازم بود توان دو مدل (شبکه‌ی عصبی مصنوعی و رگرسیون لجستیک) در پیش‌بینی اختلالات روانی با یکدیگر مقایسه شوند، از معیار سطح زیر منحنی مشخصه‌ی عملکرد^۱ و شاخص صحت کلاسه‌بندی^۲ استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS و MATLAB استفاده گردید.

پرسشنامه‌ی اختلالات روانی BS، خلاصه‌ی پرسشنامه‌ی SCI-90-R^۳ می‌باشد. هدف آن سنجش نشانه‌های روان شناختی، گزارش توسط بیماران روان‌پزشکی، طبی و غیر بیمار است. این پرسشنامه شامل ۵۳ سوال برای ارزشیابی علایم روانی است که با استفاده از آن می‌توان افراد سالم را از افراد بیمار تشخیص داد. این پرسشنامه توسط دراگوتیس و همکارانش در سال ۱۹۷۳ معرفی شد و براساس تجربیات بالینی تحلیل‌های روان‌سنجی، مورد تجدید نظر قرار گرفته و فرم نهایی آن در سال ۱۹۷۶ تهیه گردید. پاسخ‌های ارایه شده به هریک از موارد آزمون در یک مقیاس ۵ درجه‌ای از میزان ناراحتی که از (هیچ) تا (به شدت) می‌باشد، مشخص می‌شود. علاوه بر سه شاخص پریشانی کلی (شاخص شدت کلی، پریشانی نشانه مثبت و کل نشانه مثبت) اطلاعاتی را براساس ابعاد نه‌گانه فراهم می‌آورد. سه شاخص کلی به منظور انعطاف در ارزیابی وضعیت آسیب‌شناسی روانی بیمار و فراهم ساختن داده‌های

-
1. Receiver operating characteristic (ROC)
 2. Accuracy Rate
 3. Symptom Checklist-90-R

روان‌سنجی سطح کلی تر سلامت روان شناختی فراهم آمده‌اند که زمان اجرای آن ۸ تا ۱۰ دقیقه است (سید طبایی و همکاران، ۲۰۱۵). اگرچه به طور معمول اجرای آن بین ۲ تا ۵ دقیقه به طول خواهد انجامید، در نمره‌گذاری آن، نمرات بالا، بیانگر نشانه‌های شدید است و مرحله اول ارزیابی شاخص‌های کلی برای بدست آوردن سطح عمومی پرسشنامه است. در مرحله دوم بعد نه‌گانه نشانه شناسی بررسی می‌شوند که اختصاصی هستند. پایایی آن در نمونه ۱۰۰ نفری با احتساب ضریب آلفا برای ابعاد نشانه‌ای نه‌گانه دامنه‌ای بین ۷۱٪ تا ۸۵٪ و برای بعد نشانه‌ای اولیه افسردگی ۸۵٪ است (آنچارساتر و همکاران، ۲۰۰۹).

یافته‌ها

در این مطالعه تعداد ۱۰۰ بیمار تروماتیک مغزی خفیف و ۱۰۰ نفر فرد سالم مورد بررسی قرار گرفتند میانگین سنی افراد در گروه بیماران تروماتیک مغزی $۱۴/۵۲ \pm ۳/۳$ سال و در گروه افراد سالم $۱۲/۰۷ \pm ۳/۳$ سال بود. تغییرات میانگین نمره‌ی کل اختلال روانی شش ماه بعد نسبت به ابتدای مطالعه در گروه بیماران تروماتیک $۰/۶۳ \pm ۰/۷۲$ و این عدد در گروه افراد سالم $۰/۳۹ \pm ۰/۰۳$ در جدول ۱ ارایه شده است.

جدول ۱. تغییرات خرده مقیاسها و نمرات کلی BSI شش ماه بعد نسبت به ابتدای مطالعه در هر دو گروه

Sig.	افراد سالم	بیماران تروماتیک مغزی	مقیاس BSI
<0/001	$۰/۰۰ \pm ۰/۵۶$	$۰/۶۵ \pm ۰/۹۸$	جسمانی شدن
<0/001	$۰/۰۳ \pm ۰/۶۶$	$۰/۷۷ \pm ۰/۸۵$	افسردگی
<0/001	$۰/۰۲ \pm ۰/۶۴$	$۰/۶۶ \pm ۰/۸۷$	روان پریشی
<0/001	$-۰/۰۲ \pm ۰/۵۳$	$۰/۹۴ \pm ۰/۹۶$	اضطراب
<0/001	$۰/۰۶ \pm ۰/۵۵$	$۰/۷۴ \pm ۱/۰۴$	وسواس اجباری
<0/001	$۰/۰۳ \pm ۰/۶۰$	$۰/۶۹ \pm ۰/۸۷$	حساسیت بین فردی
<0/001	$۰/۰۲ \pm ۰/۶۴$	$۰/۷۲ \pm ۰/۸۹$	ترس مرضی
<0/001	$-۰/۰۴ \pm ۰/۶۰$	$۰/۸۹ \pm ۰/۸۹$	خصوصت
<0/001	$-۰/۰۴ \pm ۰/۶۵$	$۰/۵۸ \pm ۰/۸۸$	پارانویا
<0/001	$۰/۰۳ \pm ۰/۳۹$	$۰/۷۲ \pm ۰/۶۳$	نمره کل GSI

در ادامه، متغیر اختلال روانی (نمره کل GSI) به عنوان متغیر وابسته و متغیرهای گروه‌های مورد مطالعه، سن، جنس، سطح تحصیلات، وضعیت تاہل، وضعیت اقتصادی، سابقه‌ی قبلی اختلال روانی دربستگان درجه یک، سابقه‌ی بستری در بخش جراحی اعصاب، شغل، سابقه‌ی قبلی ضربه به سر، نمره‌ی کلی GSI در ابتدای مطالعه، سابقه‌ی بیهوشی، سابقه‌ی استفاده از مواد مخدر به عنوان متغیرهای پیشگو در مدل رگرسیونی لجستیک مورد استفاده قرار گرفت. نتایج مربوط به برآش مدل رگرسیونی در جدول ۲ گزارش شده است.

جدول ۲. خلاصه‌ی نتایج تحلیل رگرسیون لجستیک چند متغیره‌ی مرتبط با عوامل خطر زای بروز اختلال روانی پس از TBI در گروه‌های مورد مطالعه

متغیرهای پیش‌گو	ضریب	sd	آماره‌ی والد	Sig	OR
گروه‌های مود مطالعه	۱/۴۱	۰/۹۳	۶/۶۵	۰/۰۱	۴/۰۹
سن	۰/۷۵	۰/۰۳	۶/۴۰	۰/۰۱	۲/۱۱
تحصیلات	۰/۰۴	۰/۷۶	۰/۸۶	۰/۰۳	۱/۷۱
وضعیت اقتصادی	۰/۳۱	۰/۷۵	۰/۱۷	۰/۰۴	۱/۳۷
نمره‌ی کلی GSI در ابتدای مطالعه	-۲/۹۹	۰/۹۳	۱۰/۲۹	۰/۰۰۱	۰/۰۵

بر اساس جدول شماره ۲، متغیری که بیشترین تاثیر معنی داری را بر شانس ابتلا به اختلال روانی پس از TBI دارد، متغیر گروه های مورد مطالعه ($OR=4/0.9$) که نشان می دهد با ۱ واحد تغییر یا افزایش در این متغیر، میزان بروز اختلال روانی به اندازه $4/0.9$ برابر افزایش می باید. پس از آن به همین منوال متغیر سن ($OR=2/11$)، دارای بیشترین تاثیر معنی داری بر بروز اختلال روانی پس از TBI است که نشان می دهد در بیماران، شانس بروز اختلال روانی پس از TBI به میزان $2/11$ یا بیش از ۲ برابر افزایش می باید. همچنین، سطح تحصیلات ($OR=1/71$) نیز می تواند شانس ابتلا به اختلال روانی را پس از TBI افزایش دهد. در ادامه وضعیت اقتصادی نیز می تواند شانس ابتلا به اختلال روانی را افزایش دهد. از طرفی نتایج برآش مدل با استفاده از شبکه‌ی عصبی پرسپترون نشان داد که مدل شبکه با ساختار 14 نرون ورودی، 9 نرون میانی و 1 نرون خروجی با مقدار میانگین مریع خطای 23% به عنوان مدل مناسب شبکه انتخاب گردید.

جدول شماره ۳. نتایج مقایسه مدل‌های شبکه‌ی عصبی و رگرسیون لجستیک

Sig.	شبکه عصبی	رگرسیون لجستیک	شاخص
۰/۰۰۰۱	۰/۹۰۱	۰/۷۷۲	سطح زیر منحنی راک (Area under ROC curve)
۰/۰۰۰۱	۸۸/۹۲	۷۴/۱۲	صحت کلاس‌بندی (Accuracy Rate)

با توجه به جدول ۴، سطح زیر منحنی مشخصه عملکرد برای مدل شبکه‌ی عصبی و رگرسیون لجستیک به ترتیب برابر $0/901$ و $0/772$ به دست آمد. یکی دیگر از شاخصهای برازش، شاخص صحت کلاس بندی است. یعنی نسبتی از مواردی که در هر گروه به درستی دسته بندی شده‌اند که در آن مقادیر 0 تا 1 بیانگر توانمندی تشخیصی مدل‌ها در یک سطح است. نسبت‌های درست پیش‌بینی شده در جدول فوق نشان‌دهنده‌ی دسته بندی درست شبکه است. بر اساس این جدول، شاخص درصد پیش‌بینی درست برای مدل شبکه‌های عصبی برابر $88/92$ درصد و برای رگرسیون لجستیک برابر $74/12$ درصد به دست آمده است. مقادیر به دست آمده برای این شاخص نشان‌دهنده‌ی برتری مدل شبکه‌ی عصبی مصنوعی نسبت به مدل رگرسیون لجستیک می‌باشد.

بحث و نتیجه گیری

نتایج این مطالعه نشان دهنده‌ی تغییرات میانگین نمره‌ی کل اختلال روانی در بیماران تروماتیک نسبت به افراد سالم بود. نتایج این تحقیق نشان داد که بین دو گروه از نظر تمامی خرده مقیاسها و نمره‌ی کل اختلال روانی تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0/05$). همچنین با توجه به نتایج مطالعات انجام گرفته بر روی گروه‌های بیماران ترومایی متوسط و شدید (راپورت و همکاران، ۲۰۰۲) و نتایج حاصل از این مطالعه در جدول ۲ که حاکی از تاثیر گذاری متغیر تروما بر روی اختلال روانی شش ماه بعد از تروما می‌باشد. در جدول شماره ۱ نیز آزمون تی مستقل برای مقایسه‌ی ابعاد سلامت روان بیماران تروماتیک مغزی خفیف و گروه کنترل نشان می‌دهد که میزان اضطراب در بیماران تروماتیک مغزی خفیف نسبت به سایر خرده مقیاسهای BSI بالاتر بوده و میانگین و انحراف معیار آن $0/96 \pm 0/94$ است که با نتایج حاصل از مطالعه (هاجیکی و همکاران، ۲۰۱۰) همخوانی دارد.

نتایج نشان داد که متغیر سن می‌تواند به عنوان پیش گوئنده‌ی خوبی برای بروز نشانه‌های اختلالات روانی باشد و با افزایش سن این علایم و نشانه بیشتر می‌شود. یافته‌های سایر بررسی‌های انجام شده در ایران (نوربالا، ۲۰۱۱ و محمدی، ۲۰۰۵) دلالت بر این دارند که میزان نشانه‌های اختلالات روانی در سنین نوجوانی و جوانی بیش از سایر گروه‌های سنی است و با افزایش سن، میزان شیوع این اختلالات

کاهش می‌یابد، کاهش شیوع این اختلالات در سنین بالاتر می‌تواند به دلیل حمایت و احترام اعضای خانواده و جامعه از سالمندان و بازنشسته شدن قشر مختلفی از افراد باشد، در حالی که نتایج سایر مطالعات (دیناپولی و همکاران، ۲۰۱۶ و گراب و همکاران، ۲۰۱۱) با مطالعه حاضر که با افزایش سن میزان اختلال روانی افزایش می‌یابد همخوانی ندارد. یکی از دلایل اصلی این روند افزایشی می‌تواند ناشی از مشکل در توجه، عدم حضور در شبکه‌های اجتماعی و عدم ارتباطات دوستانه و عدم رفاه اجتماعی باشد.

همچنین، نتایج پژوهش، نشان داد که وضعیت اقتصادی خانواده، پیش‌بینی کننده دیگری برای نشانه‌های اختلال روانی است. بالا بودن نشانه‌های اختلال روانی در خانواده‌های با وضعیت اقتصادی پایین را می‌توان به عوامل مختلفی از قبیل درآمد پایین، مشکلات مالی نسبت داد. بنابراین به نظر می‌رسد که درآمد کم و فقر مالی بسلامت روانی افراد نقش مهمی داشته باشد. مطالعات شیوع شناس روان پژوهشی، نسبتهاي بالايی از نشانه‌های اختلال روانی را در جوامع دارای وضعیت اقتصادی پایین گزارش کرده‌اند. فقر و وجود فشارهای اقتصادی همانند حقوق پایین و عدم دسترسی به مسکن احتمال بروز نشانه‌های روانی مانند اضطراب و افسردگی را بالا می‌برد. یافته‌های این مطالعه نیز با نتایج برخی از بررسی‌ها مطابقت دارد (شاناها و همکاران، ۲۰۰۸ و گودمن و همکاران، ۲۰۰۳). در مطالعه‌ی (سیلووا و همکاران، ۲۰۱۴) اثر متغیر وضعیت اقتصادی در بیماران تروماتیک مغزی سنجید شد. نتایج این بررسی نشان داد که بیماران تروماتیک مغزی با درآمد پایین مستعد بروز اختلال روانی بعد از ۶ ماه هستند و این نتیجه با یافته‌های این مقاله مطابقت دارد.

نتایج مدل رگرسیون لجستیک نشان داد که متغیر سطح تحصیلات پایین به عنوان علتی برای افزایش اختلال روانی عنوان مطرح شد. نتایج مطالعه (دیکمن و همکاران، ۲۰۰۹) نشان داد که داشتن سطح تحصیلات پایین‌تر از راهنمایی، پیش‌بین کننده‌ی قوی اختلال روانی بعد از تروما محسوب می‌شود. دلیل اصلی آن هم محدود بدون دسترسی به منابع مانند امنیت مالی و عدم دسترسی به درمان‌های لازم می‌باشد. همچنین معلوم شد که شاخص درصد پیش‌بینی درست برای مدل شبکه‌های عصبی برابر ۸۸/۹۲ درصد و برای رگرسیون لجستیک برابر ۷۴/۱۲ درصد است و سطح زیر منحنی مشخصه عملکرد برای مدل شبکه‌ی عصبی و رگرسیون لجستیک به ترتیب برابر ۰/۹۰۱ و ۰/۷۷۲ است. مقادیر به دست آمده برای این شاخص‌ها نشان دهنده‌ی برتری مدل شبکه‌ی عصبی مصنوعی نسبت به مدل رگرسیون لجستیک بود.

بدینوسیله از کارکنان مرکز تحقیقات ترومای کاشان و مرکز مشاوره دانشگاه علوم پزشکی کاشان به خاطر همکاری در اجرای این مطالعه، تشکر و قدردانی می‌شود.

Reference

- Ahmad Ali Noorbala A.A, Bagheri Yazdi, S.A, Asadi Lari, M, Vaez Mahdavi, M.R.(2009) Mental Health Status of Individuals Fifteen Years and Older in Tehran-Iran. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, Vol. 16, No. 4, Winter 2011, 479- 483.
- Anckarsater, H., Radovic, S., Svennerlind, C., Hoglund, P., & Radovic, F. (2009). Mental disorder is a cause of crime: the cornerstone of forensic psychiatry. [Research Support, Non-U.S. Gov't Review]. *Int J Law Psychiatry*, 32(6), 342-347.
- Barnfield, T. V., & Leathem, J. M. (1998). Incidence and outcomes of traumatic brain injury and substance abuse in a New Zealand prison population. *Brain Inj*, 12(6), 455-466.
- Crabb, R., & Hunsley, J. (2011). Age-related patterns in mental health-related complementary and alternative medicine utilization in Canada. [Research Support, Non-U.S. Gov't]. *Int Psychogeriatr*, 23(3), 459-471.
- De Silva, M. J., Roberts, I., Perel, P., Edwards, P., Kenward, M. G., Fernandes, J., . . . Patel, V. (2009). Patient outcome after traumatic brain injury in high-, middle- and low-income countries: analysis of data on 8927 patients in 46 countries. [Multicenter Study Research Support, Non-U.S. Gov't]. *Int J Epidemiol*, 38(2), 452-458.
- Dikmen, S. S., Corrigan, J. D., Levin, H. S., Machamer, J., Stiers, W., & Weisskopf, M. G. (2009). Cognitive outcome following traumatic brain injury. [Research Support, U.S. Gov't, Non-P.H.S.]. *J Head Trauma Rehabil*, 24(6), 430-438.
- DiNapoli, E. A., Cully, J. A., Wayde, E., Sansgiry, S., Yu, H. J., & Kunik, M. E. (2016). Age as a predictive factor of mental health service use among adults with depression and/or anxiety disorder receiving care through the Veterans Health Administration. [Research Support, U.S. Gov't, Non-P.H.S.]. *Int J Geriatr Psychiatry*, 31(6), 575-582.
- Dischinger, P. C., Ryb, G. E., Kufera, J. A., & Auman, K. M. (2009). Early predictors of postconcussive syndrome in a population of trauma patients with mild traumatic brain injury. [Research Support, U.S. Gov't, Non-P.H.S.]. *J Trauma*, 66(2), 289-296; discussion 296-287.
- Ditty, B. J., Omar, N. B., Foreman, P. M., Patel, D. M., Pritchard, P. R., & Okor, M. O. (2014). The nonsurgical nature of patients with subarachnoid or intraparenchymal hemorrhage associated with mild traumatic brain injury. *J Neurosurg*, 1-5.
- Fann JR, Burington B, Leonetti A, Jaffe K, Katon WJ, Thompson RS. (2004). Psychiatric illness following traumatic brain injury in an adult health maintenance organization population. *Arch Gen Psychiatry* 61, 53–61.
- Farzandipour M, Ghattan H, Mazrouei L, Nejati M, Aghabagheri T. (2004). Epidemiological Study of Traumatic Patients Referred to Neghavi Hospital of Kashan. *Behbood*, 11(1), 58-66.
- Garber, B. G., Rusu, C., & Zamorski, M. A. (2014). Deployment-related mild traumatic brain injury, mental health problems, and post-concussive symptoms in Canadian armed forces personnel. *BMC Psychiatry*, 14(1), 325.
- Gerberding JL, Binder S. (2003). Report to Congress on Mild Traumatic Brain Injury in the United States: Steps to Prevent a Serious Public Health Problem. *National Center for Injury Prevention and Control, part of the Centers for Disease Control and Prevention*, September.
- Goodman, E., Slap, G. B., & Huang, B. (2003). The public health impact of socioeconomic status on adolescent depression and obesity. [Research Support, Non-U.S. Gov't Research Support, U.S. Gov't, P.H.S.]. *Am J Public Health*, 93(11), 1844-1850.
- Hajek, C. A., Yeates, K. O., Gerry Taylor, H., Bangert, B., Dietrich, A., Nuss, K. E., . . . Wright, M. (2010). Relationships among post-concussive symptoms and symptoms of PTSD in children following mild traumatic brain injury. [Research Support, N.I.H., Extramural]. *Brain Inj*, 24(2), 100-109.
- Heikkila, J., Karlsson, H., Taiminen, T., Lauerma, H., Ilonen, T., Leinonen, K. M., . . . Salakangas, R. K. (2002). Expressed emotion is not associated with disorder severity in first-episode mental disorder. [Research Support, Non-U.S. Gov't]. *Psychiatry Res*, 111(2-3), 155-165.
- Hoofien D, Gilboa A, Vakil E, Donovick PJ. (2001). Traumatic brain injury (TBI) 10 – 20 years later: a comprehensive outcome study of psychiatric symptomatology, cognitive abilities and psychosocial functioning. *Brain Inj*, 15(3), 189-209.
- Mohan J, Sehgal M, Ashrafalsadat G. 2017. Comparison of stress and coping styles in patients with cancer And healthy people. *Thought & Behavior in Clinical Psychology*. 12(45):77-88.

- Mohammadi MR, Davidian H, Noorbala AA, et al. An epidemiological survey of psychiatric disorders in Iran. *Clinical Practice and Epidemiology in Mental Health* 2005;1: 16.
- Rapoport, M., McCauley, S., Levin, H., Song, J., & Feinstein, A. (2002). The role of injury severity in neurobehavioral outcome 3 months after traumatic brain injury. [Clinical Trial Clinical Trial, Phase III Comparative Study Multicenter Study Research Support, Non-U.S. Gov't Research Support, U.S. Gov't, P.H.S.]. *Neuropsychiatry Neuropsychol Behav Neurol*, 15(2), 123-132.
- Shanahan, L., Copeland, W., Costello, E. J., & Angold, A. (2008). Specificity of putative psychosocial risk factors for psychiatric disorders in children and adolescents. [Research Support, N.I.H., Extramural]. *J Child Psychol Psychiatry*, 49(1), 34-42.
- Silva, A. G., Cerqueira, A. T., & Lima, M. C. (2014). Social support and common mental disorder among medical students. [Research Support, Non-U.S. Gov't]. *Rev Bras Epidemiol*, 17(1), 229-242.
- Soleimani E, Nooripour L, et al. The investigation to Structural relationships modeling fitness of OCD clinical symptoms with visual - verbal memory: Test of focus and attention change ability,(2017). *Thought & Behavior in Clinical Psychology*.12(45):7-17.
- Tabaei S.R, Rahmatinejad P, Sehat R. The Prevalence of Behavioral Symptoms of Psychological Disorders in Cancer Patients.2015. *Thought & Behavior in Clinical Psychology*. 9(36):27-37.

Journal of
Thought & Behavior in Clinical Psychology
Vol. 11 (No. 45), pp. 37-46, 2017

An artificial neural network comparison with logistic regression in predicting post-traumatic mental disorders in mild brain injury patients

Shafiei, Elham

Research Centre, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran

Fakharian, Esmaeil

Trauma Research Center, Kashan University of Medical Science, Kashan, Iran

Omidi, Abdollah

Department of Clinical Psychology, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

Nademi, Arash

Department of Statistics, Ilam Branch Islamic Azad University, Ilam, Iran

Received: Oct 20, 2017

Accepted: Nov 22, 2017

Although severe brain injury can make people susceptible to mental disorders, there is still debate about traumatic brain injury. The purpose of this study was to compare the power of artificial neural network in predicting post-traumatic mental disorder in mild brain injury patients and logistic regression. For this purpose, in a prospective cohort study, 100 trauma patients referred to the trauma center of Shahid Beheshti Hospital of Kashan during 6 months were compared with 100 healthy people. For modeling, the data were randomly divided into two educational groups (100) and experimental (100 people). The Rock's curve and classification accuracy were used to estimate the predictive power of mental disorder. The results showed that there is a significant difference between the two groups of mild traumatic patients and healthy subjects in terms of mental disorders, and artificial neural network models have better efficiency than logistic regression models. This study showed that in order to predict mental disorder, the diagnostic indices of this factor should be considered at the beginning of the traumatic brain injury patients and then, using the artificial neural network model, predict this factor. The necessity of using this technology in demographic screening is useful in treating patients with trauma and preventing possible problems for such patients.

Keywords: artificial neural network, logistic regression, post-traumatic mental disorders

Electronic mail may be sent to: eshafiei1524@gmail.com